

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *S. J.*
Cím: *Butorrázia*

Forrás: *Világ*

Bp.
(Hely)

1920 XI 14
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

674.2

Hely

Idő

'1920'

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 88

Butorrázia

Nemcsak nálunk, hanem külföldi lapok hasábjain is nap-nap után találkozunk keserű hangú cikkekkel, melyek mindennél világosabban bizonyító statisztikákkal igyekeznek világgá jajongani, hogy mennyire megcsökkent a házassalandók arányszáma az utóbbi két év alatt. Ennek, a lányos mamákra és felnőtt hajadonok számára bizonyára elszomorító ténynek okát azonban nem kell éppen a nőtlen férfiak ledér gondolkodásában keresni. Nem, sohasem volt inkább oka nősilésre a szabadságát mindenkor féltő jeunesse d'oraïenek, mint éppen ma, a tizenegyórás pesti éjszaka és a keserves megélhetési viszonyok idején. Ha mégis hihetetlenül kevés a házasságkötések száma, annak okát másban kell keresnünk tehát.

A legelső, akit ebben az ügyben megintervjuoltam, egy aránylag nagy budapesti butoripar-szövetkezetnek ügyvezetője volt. A szövetkezet a jelen viszonyok között is lehetőleg legszolidabb alapokon működik, árait tehát viszonylag alacsonyaknak mondhatjuk a butor napi árához viszonyítva. Első kérdésem az volt, hogy vásárolnak-e ma is butort?

— Hogyne — felelte — még pedig elég sokat, habár az árak igazán horribillisek. Nem ritka eset, hogy egész lakosztályokat rendezünk be, olyan boldog embereknek, akiknek ma sem drága semmi. A napokban történt, hogy egy fővárosi színésznőnek egyetlen emi-pire stülusu mennyezetes ágyat szállítottunk 100.000 koronás árban. Az ágy masszív diófából készült, művészi kézfáragásokkal és nehéz brokát-függönyökkel. Az illető urnak, aki a számlát kiegyenlítette, aránylag nem került sokba, mindössze 250 dollárt fizetett érte. Egyszerűbb butorokról beszéljek? A legolcsóbb palissander-háló 50.000 koronába kerül. Egy szerény kivitel-

mahagóni-ebédlő 60—80.000 koronába, egy börgarnitúra 48—50—60.000 korona s a legszerényebb konyhaberendezés 35.000 korona. Ezek az árak, ismétlem, a legalacsonyabbak, mert a napokban nálunk megrendelt fehér, tükrös előszobaszekrényért 20.000 koronát fizetett egy fővárosi ügyvéd. Ez egy egészen modern, finom és elegáns dolog volt. A szalonberendezés? Talán elég lesz csak annyit mondani róla, hogy egy nem egészen divatos, faragott szalontükör (békében maximum 500 koronába került) ma 15.000 korona.

Azonban, mint már említettem, a horribilis árak dacára is meglehetősen élénk forgalmat csinál cégünk. Persze a békeidőkhöz viszonyítva ez a forgalom is elenyésző, de számottevővé teszi az a körülmény, hogy rettenetes időket élünk, nyakunkon a tél, a vagyonok még mindig zsufoltak és a fővárosi lakosság 45 százalékának nincs tüzelője. Hiába, csak a nagy nyomorúságok szülik a nagy igazságtalanságokat.

Szédülve hallgattam iantasztikus összegeit és magamban lázasan számolni kezdtem:

Egy szerény háló	50.000 K
ebédlő	60.000 "
uri szoba	48.000 "
(könyvszekrény és íróasztal nélkül)	
konyha	35.000 "

Összesen 193.000 K.

Majdnem kétszáz ezer korona. Hajdanában, a régi, boldog békevilágban ennyi hozománynyal egy kis balkáni herceget vásárolhatott leánya számára az ambiciózus papa, vagy mama. Ma? Legföljebb ha egy nagyon szerény igényű, vagy nagyon szerelmes kishivatalnok költözik be egy ilyen lakásba.

Kinek van kedve ezek után nősilni?

S. I.

— fővárosi házinyomda 1920